

ג'ה. גליונות לעיון בפרשת השבוע
 ערוכים בידי נחמה ליבוביץ השנה החמש עשרה
 יו"ל ע"י מוסד תורה והשכלה למבוגרים ולנוער
 הסתדרות נשי מזרחי באמריקה
 מהדורה מיוחדת בשביל ההסתדרות הציונית העולמית
 המחלקה לחנוך ותרבות תורניים בגולה

בשלה (תשט"ז) ט"ו כ"ב - כ"ו (מרה)

הערה: גליון זה הוא המטח גליון בשלה תשי"ד, עיין שם ביתוד בשאלת
 נס המתקת המים.

א. כ"ג ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם.
 מדרש תנחומא ישן: אמר ר' לוי: ומה "כי מרים הם"? הדור היה מר במעשיו.

- 1) כמה סוטה המדרש הזה מפשט הכתוב?
- 2) מה הגורם התחבירי המאפשר מדרש זה?
- 3) מהו מוסר ההשכל שרצה הדרשן להביע בדבריו אלה?

ב. שאלות ודיוקים ברש"י

1) כ"ה ד"ה שם שם לו: במרה נתן להם א) למה הוסיף רש"י "שיתעסקו בהם",
 מקצת פרשיות של תורה
 מה תיקן בזה?
 ב) שיתעסקו בהם; שבת ופרה
 הסבר מה רמז מצאו חכמים לשלשה
 אלה דוקא?
 אדומה ודינין.

א) ג) השוה דברי רש"י
 למכילתא: "חק" - זה שבת
 ו"משפט" - זה כבוד אב ואם
 דברי ר' יהושע.
 ר' אליעזר המודעי אומר: "חק" -
 אלו עריות שני (ויקרא י"ח) לבלתי
 עשות מחוקות התועבות; ו"משפט" -
 אלו דיני קנסות ודיני חבלות.
 התוכל להסביר למה לא פורש רש"י
 לא כדברי זה ולא כדברי זה והלך
 בדרך שלישית?

2) כ"ה ד"ה ושם נסהו: לעם, וראה
 קשי ערפו שלא נמלכו במשה
 בלשון יפה: בקש עלינו רחמים,
 א) מה קשה לו?
 ב) הרא"ם מקשה לדברי רש"י:
 שיהיה לנו מים לשתות, אלא
 נתלוננו.

לדברי רש"י "וראה קשי ערפו וכו'"
 מקשה הרא"ם: לא ידעתי מי הכריחו
 לרש"י לפרש "ושם נסהו" על
 ההתלוננות; ש"י ענין לו עם חק
 ומשפט שנתן להם, ולמה לא יפרשהו
 על המצוות שנתן להם לנסותם, אם
 יקבלום בשמחה אם לאו, שאז יתישב
 יותר מה שכתוב אחריו מיד "והיה
 אם שמע תשמעו"

נסה לישוב קושיתו!

הבא ראייה ממקור אחר בתורה להוראה
 זו של "שמע".

3) כ"ו ד"ה אם שמע תשמעו זו קבלה
 שיקבלו עליהם

מה פרש בזה?

4) " " העשה: היא עשיה

והשוה רש"י דב' ד' ר' ד"ה ועשיתם:
 כמשמעו וע' גליון שופטים תשי"ב א' 3!

ג. ושם נסהו.

רש"י: ע' שאלה ב'.

שד"ל: נתן להם מחסורם - אם תלונותם אינם אלא מפני המחסור האמתי
 וכשימלא מחסורם - יהיו נאמנים.

מה ההבדל ביניהם במהות הנסיון?

השאלות המסומנות x קשות והמסומנות xx קשות ביותר יענה כל אחד לפי הבנתו.
 תשובות יש לשלוח לנחמה ליבוביץ, ההסתדרות הציונית העולמית, המחלקה לחנוך
 ולתרבות תורניים בגולה, ירושלים, ת.ד. 92.